

Cal·ligrafies convergents

Aurora Valero. *Mujeres mito*, 1990.
Oli sobre llenç, 145 x 113 cm.

Mª José Ricós. *S/T*, 1987. Tècnica mixta,
acer Corten, paper, fusta, cristal, 160 x 80 cm (políptic).

Beatriz Guttman. *Dunas amarillas*,
1986-87. Oli sobre llenç, 146 x 114 cm.

Oswaldo Guayasamin. *Las manos de la angustia*, S/F. Oli sobre llenç, 130 x 81 cm.

Antoni Tàpies. *Tres cartrons*, 1974. Acrílic i collage sobre cartó,
98 x 146 cm.

Carmen Grau. *S/T*, 1979. Tècnica mixta sobre fusta, 107 x 190 cm.

Néstor Basterrechea. *S/T*, 1975.
Baix relleu en pedra, 36 x 35 x 4 cm.

Ramón de Soto. *Espartaco*, 1975. Polièster,
114 x 96 x 106 cm.

Gabriel Cantalapiedra i Antonio Bellido. *S/T*, 1976.
Espill i acrílic sobre fusta, 42 x 42 x 42 cm.

Ricardo Carpani. S/T, S/F. Oli sobre llenç, 114 x 162 cm.

Artur Heras. Sangre, oro, mierda, 2005.
Oli sobre llenç, 150 x 120 cm.

Pilar Carpio. El tercer ojo, 2006.
Talla directa i porcellana,
59 x 17 x 10 cm.

Cal·ligrafies convergents

Les exposicions i instal·lacions en els aeroports són –tot i que encara es poden considerar una novetat– cada vegada més freqüents. Algunes grans ciutats han integrat en aquests espais manifestacions culturals en forma d'art plàstic. El de Castelló és un aeroport menut, però ha volgut sumar-se a aquestes iniciatives en un projecte creixent del qual ara es fan els primers passos. La idea inicial és habilitar, tant en l'interior com en l'exterior de la terminal, llocs on l'obra d'art siga protagonista. Per a començar, s'ha creat una galeria artística (Sala 30). Paral·lelament, s'ha instal·lat, en l'accés principal del lloc, una exposició escultòrica. Ja en el futur, s'ubicaran, en les zones exteriors, creacions ceràmiques, d'escultura o en general totes aquelles vinculades a la tridimensionalitat o a les intervencions en l'espai, fins i tot de caràcter efímer.

L'exposició que s'ha elegit per a arrancar el recorregut expositiu de la Sala 30 porta per lema *Cal·ligrafies convergents*, i està composta per un total de dotze peces, totes procedents del Museu d'Art Contemporani Vicente Aguilera Cerni de Vilafamés (MACVAC). La mostra està concebuda com un diàleg de dos, enfrontant corrents contemporanis de la figuració i l'abstracció, que tan presents estan en la col·lecció de Vilafamés. Així, la parella formada per María José Ricós i Aurora Valero aprofundiran en un estudi de grisos i la predilecció per les formes curvilínies. Artistes de la talla d'Oswaldo Guayasamín i Antoni Tàpies crearan una de les parelles més potents de l'exposició amb dues visions molt personals que basculen entre l'expressionisme i l'informalisme. El capítol plàstic el conformen, d'una banda, el grup de Néstor Basterretxea i Ramón de Soto; al costat de l'art cinètic de Gabriel Cantalapiedra-Antonio Bellido i la figuració màgica de Pilar Carpio. El joc d'espills continua amb l'argentí Ricardo Carpani, preocupat pels temes socials, i l'artista abstracta Beatriz Guttmann. L'últim binomi enfronta el valencià Artur Heras amb Carmen Grau. El visitant podrà reflexionar sobre aquells discursos, composicions, materials, colors i formes que els separen i els uneixen, com lents convergents.

Rosalía Torrent, Directora del MACVAC
Patricia Mir Soria, Conservadora del MACVAC

sala³⁰
GALERIA D'ART

MAC AC
viñafamés
museu d'art contemporani Vicente Aguilera Cerni

 AEROPORT
CASTELLO

 edeis
Operational genius

 COMUNITAT
VALENCIANA